

[Lilli Gyldenkilde]

de unge, for vi kunne ikke bare lade det være, som det var. Vi gik med i 1991 igen, og vi er gået med denne gang igen på at udvide det antal år, for hvilke kommunerne skal tilbyde de unge mennesker et arbejde, altså hvilke årgange der skal med – for at sige det lidt mere forståeligt.

Derfor er det ikke rimeligt at argumentere over for os i retning af, at vi ikke vil være med til en aktiveringslinje, at vi ikke vil være med til at aktivere de unge, hvis der bare var noget at aktivere dem til.

Det, man her gør, er efter min bedste mening at ødelægge de to ordninger, vi tidligere var blevet enige om. Og det er det skift, vi ikke kan begribe skulle foretages, når vi havde et Folketing, der bortset fra Fremskridtspartiet stort set var enigt i den linje og derfor måske kunne have nået til større enighed til efteråret om de ting, der skal ske til den tid. Nu har man lagt en ny linje her, som man kan frygte vil være den linje, der bliver lagt under de kommende forhandlinger, som jo bliver nogle af de vigtigste på disse områder, til efteråret. Det frygter vi, og derfor advarer vi nu imod at tro, at det kan blive en linje, der vinder til efteråret.

Formanden:

Må jeg bede om, at den aktivering, der er under udvikling i folketingssalen, begrænses.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne for det første gøre den bemærkning til fru Pernille Forchhammer, som henviser til det almindelige arbejdsmarked, at det, man i hvert fald kan sige om det almindelige arbejdsmarked, er, at det ikke har klarlagt ungdomsarbejdsløsheden. Det er det helt afgørende, og det er derfor, vi er nødt til at gribe ind.

For det andet spurgte fru Pernille Forchhammer, hvad nyt der er i det. Der er det nye i det, at alle under 25 år nu kommer med.

For det tredje ser fru Pernille Forchhammer ikke noget nyt i denne form for beskæftigelse. Jeg har under førstebehandlingen klart sagt, at jeg ser noget nyt i denne form. Jeg ser det i relation til noget andet end fru Pernille Forchhammer, og jeg synes, det er nødvendigt at tænke nyt.

Jeg takker fru Lilli Gyldenkilde, der siger, at det jo ikke skal gå ud over mig alt sammen. Jeg

har ikke nogen ideologisk holdning til det med de 50 kr. eller noget andet. Det bliver jeg nødt til at sige. For mig har det afgørende været, at ydelsen er den samme, for mig er det afgørende, at der kommer noget i gang, og for mig er det afgørende, at man ikke stikker de unge noget blår i øjnene med hensyn til, om de kommer ind i en almindelig beskæftigelse eller ej ved hjælp af det, vi hidtil har gjort. Det er de jo ikke kommet – det ved vi godt – og derfor er vi nødt til at tage fat på noget nyt. Det er det afgørende for mig.

At så prisen har været 50 kr. i timen, når ydelsen i øvrigt er den samme, og om man skal beskæftige sig 3-4 timer mere eller mindre, mener jeg altså ikke vælter verden. For mig er der helt andre alvorlige problemer i det danske samfund at tage fat på end lige præcis, om man skal have 50 eller 55 kr. i timen på en social ydelse, når ydelsen i øvrigt er den samme.

Fru Lilli Gyldenkilde understregede, at alle er med på aktiveringslinjen. Dertil må jeg sige: Ja, efterhånden. Jeg tror ikke, jeg misbruger fru Aase Olesen, når jeg siger, at hun indimellem synes, at den aktiveringslinje ikke gik igennem Folketinget sådan lige med det samme. Det var sejt arbejde, og jeg vil da gerne kvittere for SF's bistand i denne sammenhæng, for SF var jo ganske aktivt her.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Nu begyndte aktiveringslinjen jo faktisk allerede i 1982, da den socialdemokratiske regering gennemførte ungdomsgarantien. Den blev så afsluttet, dengang ungdomsgarantien blev afskaffet, og startede igen med Aase Olesen, og det skal Aase Olesen – jeg ved ikke, om det hedder fru Aase Olesen – ikke have utak for.

Der er bare én ting, jeg godt vil præcisere, og det er, at ikke alle unge under 25 år kommer med i dette lovforslag. De kom med i lovforslag nr. L 290, som Socialdemokratiet og SF har lavet forlig med regeringen, De Radikale, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne om, og vi har stemt om den integration, den udvidelse af beskæftigelsen og den aktivering. Dette forslag handler ikke om at aktivere, men udelukkende om at forringe de ordninger, som vi etablerede i 1990, 1991 og nu igen i dag, og jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvorfor partierne mener, det er nødvendigt at forringe